

**Medailónky
vzpomínajících
pamětníků**

VLIV PROPAGANDY NA ČLOVĚKA A OVLIVŇOVÁNÍ VEŘEJNÉHO MÍNĚNÍ

Felix Kolmer

Narodil se roku 1922 v Praze. Byl deportován do ghetta Terezín a odtud dále do Osvětimi – Březinky a Friedlandu. Po válce se stal světově uznávaným expertem v oboru akustiky – v roce 1949 nastoupil do Výzkumného ústavu zvukové, obrazové a reprodukční techniky v Praze, v němž pracoval až do svého odchodu do důchodu, mj. i ve funkci ředitele. Kromě vědecké práce také přednášel na Elektrotechnické fakultě ČVUT a na HAMU. Angažuje se též ve správní radě Nadačního fondu obětem holocaustu a Mezinárodním osvětimském výboru.

Marta Peková

Narodila se roku 1913 v Praze. Do Terezína byla deportována společně se svou malou dcerkou Alenou. Její manžel byl pak do ghetta odtransportován později. Díky pomoci předválečného německého známého se jim podařilo zůstat v Terezíně a vyhnout se transportům na Východ. Po osvobození se živila jako prodavačka a úřednice.

Tommy Karas

Narodil se roku 1932 v Praze. Jeho původní příjmení znělo Katz. Jako desetiletý chlapec byl v roce 1942 deportován do Terezína, kde se nakonec společně se svou maminkou dožil osvobození, zatímco jeho bratr a otec zahynuli na Východě. Po válce prošel zotavovnou pro sirotky na zámku ve Štíříně a dokončil základní školní docházku, kterou musel v době protektorátu přerušit. Až do důchodu pracoval ve stavebnictví.

Marie Sandová

Narodila se roku 1916 v Třebívlicích, ale vyrůstala v Litoměřicích. Vystudovala lékařskou fakultu v Praze a po svatbě se usadila v Plzni. Do Terezína byla deportována přes shromažďovací středisko v Praze, v ghettě pracovala jako lékárnice. Dobrovolně se přihlásila do posledního transportu vypraveného do Osvětimi-Březinky, aby mohla zůstat s manželem, který byl do něj zařazen. Její muž však byl ihned po příjezdu do tohoto vyhlazovacího tábora zavražděn. Z Osvětimi byla deportována do Freibergu, Mauthausenu a Horní Břízy. Podařilo se jí uprchnout z pochodu smrti a až do konce války se skrývala v jižních Čechách. Po osvobození se usadila v Třeboni, kde pracovala jako lékárnice.

Anna Lorencová

Narodila se roku 1927 v Mostě. Po uzavření Mnichovské dohody se její rodina odstěhovala do Prahy. Jejímu tatínkovi se sice podařilo emigrovat do Šanghaje, nicméně zbytek rodiny za ním již odjet nestihl. V terezínském ghettu pracovala v zemědělství, pomáhala lékařům a také se účastnila kulturních aktivit vězňů. Díky bratrově dobrovolnému přihlášení se do pracovního komanda, které odjelo do tábora Wulkow, nebyla dále deportována a společně s maminkou se v ghettu dožila osvobození. Po válce vystudovala grafickou průmyslovku. Nicméně ani v době komunistického Československa nežila bez problémů, které ji provázely až do roku

1989. Jako důchodkyně se začala věnovat dokumentaci vzpomínek pamětníků holokaustu pro Židovské muzeum v Praze. Je sestrou Hanuše Hrona.